

niso vredni, da bi navadnemu pobožnemu, poštenemu dninarju odvezovali črevljev jermene.

Posebno prusaštvu pomaga do tolikih uspehov laž. Pred kratkim je prusak Lecher predlagal, naj se med Nemčijo in totransko polovico naše države odpravi carinska meja. Če pa pridejo prusaki na kmete, pa se delajo prijatelje, ki se trudijo kmetu pomagati, in ki imajo z njim srčno sočutje. Človeku je le treba trohice pameti, da uvidi, kolika nesreča bi bila za naše ljudstvo, ako bi se carinska meja odpravila. Pa Lecher se ni bal, svoj predlog na glas izjaviti, ker je vedel, da ga bodo prusaški časniki ljudstvu kot jako koristnega izložili in da bode večji del ljudstva, ki ali sam nič ne misli ali o carini nič ne razume, verjel, kar se mu laže. Ali: vedno in vedno pišejo prusaški časniki, da slovenski vodje ljudstvu branijo, nemški se učiti. Tolikokrat se je tej laži že oporekalo, da že preseda, in vendar jo vedno pogrevajo. Vodje slov. ljudstva vendar hočejo, da se deca izobrazuje v svoji materinski, kakor je to za ves dragi svet veljavno, da se pa naj v zadnjih šolskih letih toliko nemščine še uči, kolikor ji je z ozirom na razmere treba. Ali ni tako? Izobrazba se more vendarle pridobiti po materinem jeziku, ne pa po tujem, tuj jezik naj je le koristen privrhek. In tako bi lahko navedli laži na stotine.

Drugo njih sredstvo je nepoštenost. Vsak volilec ve o tem kaj praviti.

Toda končati moramo, dasi bi se mnogo imeli povedati n. pr. o prusaški drznosti, krutosti in drugih lastnostih. V hudih časih živimo, in silno je treba biti človeku opreznemu in trdnemu, da ga ne ulovi skušnjavec. Pa ne pozabimo: Čim hujši je boj, tem večje je plačilo za čednost, in rešeni zarod bode naš spomin hvaležno častil.

Deželni zbor štajarski.

Gradec, 14. marca.

Po dvainpolmesečnem prenehanju se je zbral danes zopet deželni zbor. Poslancev ni došlo ravno mnogo. Deželni glavar grof Attems je našteval dolgo vrsto stvari, o katerih ima sklepati deželni zbor v zdajšnjem svojem zasedanju. Eden izmed teh predlogov zadeva zboljšanje plačil za ljudske učitelje, katero se ima vrediti tako, kakor se je izrazil deželni glavar, da se učiteljem res zboljša njihov gmoten stan, da pa ne bodo davkoplačevalci prehudo prizadeti. Med doslimi dopisi je tudi pismo e. kr. okrajnega

moramo reči: to je preveč za naše dasi zelo radovedne oči in za naša rahločutna ušesa; tukaj za nas ni prostora! Znano je, da se tukaj tudi rada zbira razna človeška smet in sodrga iz Evrope, ljudje, kojim bi ne bilo nobeno hudodelstvo prehudo in noben greh pregrd; gotovo, toliko uboštva in greha in propalosti vkup, ni lahko videti kje drugod. Mehemed Ali, pred 50 leti tamošnji mestni glavar je enkrat dal več 100 takih ničvrednežev in vlačugarjev na staro ladijo spraviti in potem vse vkup v morju potopiti; in vendar so dandanes še iste slabe razmere, ako ne hujše kakor nekdanj.

V starem veku in prvih krščanskih časih bilo je to mesto zelo krasno in slavno; imena slovečih krščanskih učenjakov, kakor Klement, Origen, Atanazij in dr. spominjajo nas na Aleksandrijo; a zdaj ni skoraj več najti nobenega ostanka stare lepote; kam je izginila zlata raven Aleksandra Velikega? Kje so krasne palače rimskih cesarjev in zapeljive Kleopatre, slavni Serapejon, velikanska gledališča, paganski templi in krščanske stolnice? Nikjer jih ni več! Samo eden spomenik ostal je še iz starih časov: Pompejev steber, ktereга smo si seveda blizu ogledali; mislite si: 20 metrov visok in dobra 2 metra širok, rdeč kamen stoji tukaj navpik na širjo podlago postavljen in moli proti nebu; torej spo-

sodišča v Lipnici, ki prosi, naj deželni zbor privoli, da se sme začeti preiskava proti deželnemu poslancu baronu Rokitskyju, ki se je pregrešil zoper postavo o zborovanju. Stvar se bo izročila odseku za občinske zadeve. Slednjič napove glavar prihodnjo sejo za sredo 15. marca t. l. ob 10. uri predpoldne, v kateri se imajo izvoliti razni odseki. Nekateri zgornještajarski poslanci so izročili interpelacijo do e. kr. namestnika, ali se nameravajo vpeljati tudi za Štajarsko sodišča, katera imajo poravnati prepire med delavci in delodajalci.

Avstrijski prestolonaslednik.

Avstrijski prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand je potoval pred kratkim po Dalmaciji ter si ogledoval mornarico in vojaštvo. Naši hrvatski bratje so ga z navdušenjem pozdravljali. Nadvojvoda rad in ljubeznivo občuje z ljudstvom. Njegova zunanost je prikupljiva. Potovanje prestolonaslednikovo po Dalmaciji gotovo ni brez pomena. Južna Avstrija se vedno bolj uvažuje v političnem in vojaškem oziru. Naloga nas Slovencev in Hrvatov je, da skupno povdarjamo veliko važnost slovanskega juga za našo državo.

Občinski volilni red na Dunaju.

Dunajski župan, dr. Lueger, je predložil občinskemu zboru nov volilni red. Volilno pravico ima po novem redu vsak mož, ki že vsaj pet let prebiva na Dunaju in je star že 30 let. Dunaj bo torej imel odslej, ako se ta volilni red potrdi, splošno volilno pravico. Tudi delavski stanovi bodo dobili pravico voliti. Po naših demokratičnih načelih je to popolnoma pravično, kajti tudi delavec plačuje davke, čeprav le indirektno, in tudi delavec ima svoje zasluge pri premoženju gospodarjevem. Smešna in otročja pa se nam zdi določba v novem redu, da vsak nov dunajski meščan mora obljubiti, da bo varoval nemški značaj mesta. Torej je Nemštvo na Dunaju res v nevarnosti?

Slabost avstrijskih politikov.

Vse evropske države si kupujejo na Kitajskem morská pristanišča, da dobijo na ta način zvezo s kitajsko trgovino. Celotična Italija se postavlja na Kitajskem. Naravno bi bilo, da tudi Avstrija poskrbi za zvezo domače trgovine s kitajsko. Minister zunanjih zadev, grof Goluhovski je res že storil prve potrebne korake. Toda ogrska trgovina se omejuje na Evropo, za izven-evropski trg Ogrji nimajo nobenega važnega

menik ni sestavljen iz več kosov, ampak je samo eden kamen; visok, kakor znabiti stolp vaše farne cerkve! Ko se je Napoleon I., slavni francoski cesar, v Egiptu vojskoval, si je dal vrh te sohe južino pripraviti; naj bo, če mu je le teknilo; nam drugim navadnim zemljanom tudi bolj na nizkem diši, če smo zdravi in pa — če imamo kaj. — Obiskali smo nadalje sestre Boromejke, ki imajo v samostanu ljudsko šolo in zavod za dekleta; v arabskem in nemškem jeziku so deklice lepo pozdravljale Jeruzalemske romarje, kar nas je veselilo; pa ni mi ugajalo, da se je preveč poudarjalo nemštvo; saj nismo prišli iz Nemčije, ampak iz Avstrije, kjer so Slovani v večini. Kaj pa je v Aleksandriji za nas kot kristjane in Slovence najbolj važnega in zanimivega? Cerkev sv. Katarine! Ta sv. devica in mučenica se je v Aleksandriji narodila in tudi umrla mučeniške smrti; v njenem življenju je najbolj čudno to, da je bila silno učena in modra; iz daljnih krajev so prihajali učenjaki, poslušati in občudovati modrost 18letnega dekleta; po njeni smrti so pa angeli prenesli njeno deviško telo in pokopali na gori Sinaj, kjer je Bog dal Mojzesu 10 zapovedi. Cerkev sv. Katarine in pridružen samostan oo. frančiškanov, to je dandanes središče krščanskega življenja v Aleksandriji; pridiguje in spoveduje se v tej

blaga, zato so zaklicali Goluhovskemu: Ne sklepaj s Kitajci nobene zveze, to bi hasnilo le Avstrijem, a ne Ogrm. In grof Goluhovski je ubogal. V delegacijah bo rekel poslancem, da bi bila zveza s Kitajskim brez pomena, poslanci bodo prikimali in Ogrji se bodo smejali slabosti avstrijskih politikov.

Italijani prihajajo.

Avstrijski Italijani radi skilijo prek čez avstrijske meje tje v italijansko kraljestvo. A da tam za avstrijskimi mejami ni raja, kaže nam dejstvo, da Italijani vsako leto v velikem številu prihajajo k nam na delo. Tudi letos že prihajajo iz Pontebe na avstrijska tla. Gorenjeitalijanska železnica je zasnovala za dobo od 27. febr. do 10. aprila celo posebne vlake. In tako jih bomo imeli zopet v naših krajih na tisoče teh — italijanskih delavcev. V minoletem letu nam jih je samo rečena železnica privedla kakih 30.000; a ker se nam zdi, da uboštvo v Italiji ne pada, ampak rase, jih utegnemo letos dobiti — še več. Zanimivo bi bilo vedeti, kolikim tisočem avstrijskih ust jemljejo kruh ti dragi gostje iz dežele lakote.

Sv. Oče.

Sv. Oče so že popolnoma ozdraveli. Kako ljubezen uživajo sedanji papež po cellem svetu, pokazalo se je ravno ob priliki te bolezn. Neprestano se je brzojavljalo v Rim ter povpraševalo po zdravju. Sedaj ko so ozdraveli, se je doposlalo sv. Očetu okoli 23.000 častitk iz raznih delov sveta, od bogatih in nizkih, ki so izražali svoje veliko veselje nad ozdravljenjem. Bog nam ohrani še dolgo sedanjega modrega in blagega papeža.

Dopisi.

Iz gornjeradgonskega okraja dne 10. marca. [Izv. dopis.] (Davčni urad v Gornji Radgoni). Zopet enkrat so se naveličale naše občine nositi eno breme. Leta in leta smo že nezadovoljni, da moramo nositi svojo štibro v tuj sodnijski okraj, v Radgono in tam občevati samo z nemškimi uradniki. Govori se sicer, da je bila e. kr. vlada že enkrat pripravljena ustanoviti poseben davčni urad v Gornji Radgoni in da je samo okrajni zastop pod Bračkovim vodstvom nasprotoval temu. Če je to resnica, potem se je to zgodilo proti volji velike večine gornjeradgonskega prebivalstva. Da mi prebivalci gornje-

cerkvi v arabskem, francoskem, laškem, nemškem in nekaj let sem tudi v slovenskem jeziku; nahaja se namreč v mestu, ako se ne motim, okoli 2000 Slovencev, ki mnogo let niso imeli nobenega duhovnika, s katerim bi bili mogli govoriti v domačem jeziku; zdaj je njihov dušni pastir o. Hubert Rant, frančiškan, rojen na Kranjskem. Tudi slovenski zdravnik, dr. Pečnik, rodom Korošec, se je tam naselil; pa v zadnjem času je ta gospod, kakor se mi zdi, šel službovat v bolnišnico blizu Kajre; hotel sem seveda ta dva gosp. rojaka obiskati, pa nista bila doma; odpotovala sta bila nekaj dni pred nami, še z nekaterimi drugimi afrikanskimi Slovenci v sveto deželo; in res smo se pozneje ob 9. uri zvečer v Jerihi srečali in spoznali.

Naj še omenim, da sta nas od tod naprej vedno zvesto spremljali dve nadlogi: prva, da nismo znali vseh jezikov, kar bi v teh krajih skoraj treba bilo; najbolj koristno bi pa bilo na tem potovanju znati arabski jezik; druga sitnoba pa je bila z denarjem; na ladiji smo se plačevali z avstrijskim denarjem, v Egiptu z angleškim ali egiptovskim; v sv. deželi samo s turškim; v Siriji tudi s francoskim; potem pa še vse te veljave v zlatu, srebru in niklu ali pa bakru; kdo bi imel žepov dovolj? zato so nas tudi včasih goljufali, posebno armenski menjalci; sicer